

TID OCH RUM

IFOLOGISK TIDSKRIFT

NR. 5.
APRIL 1963.

Redan för ett år sedan kunde vi förutsäga att Venusmötet i november med största sannolikhet skulle dra med sig förhöjd aktivitet från rymdfolkets sida. Så har också blivit fallet. Såväl i Sverige som utomlands har hösten och vintern medfört en påtaglig aktivitetsökning. Det är att hoppas att denna framgång skall ge oss alla ny energi i vårt arbete så att vår skara växer och sanningens frammarsch påskyndas.

Detta är första numret av ToR som utges i Ifologiska sällskapets regi. Jag vill passa på tillfället att framföra sällskapets tack till utgivarna och särskilt till vår vän Lennart Lind för det arbete och de uppoffringar som ägnats detta verk som vi nu skall försöka hålla vid makt och föra vidare.

Tid och Rum skall söka ge aktuell information och aktuell debatt. Informationer kommer att hämtas ur in- och utländsk press. Debatten hoppas vi våra läsare skall hjälpa oss med.

I. T.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

I detta nummer:

Flygande tefat över Argentina	sidan 90
IS skrivelse till Försvarsstaben och TT	92
Lord Dowdings uttalande om flygande tefat	93
Ny bok	94
Geo W. de la Warr	94
Upplysningsskrifter från IS	95
Gloria Lee död	95
Phobos ändrar bana	95
Prof. Åke Wallenquists understreckare - klipp fr. Sv. Dagbladet	96
Insändare med anledning av ovanstående - klipp fr. Sv. Dagbladet	97
Rymdvarer på månens baksida - klipp fr. Sydsvenska Dagbladet	97
Vad såg SAS-piloterna? och andra klipp	99
Föreningsnytt m.m.	100
Från forntiden	101
ESP	105

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

FLYGANDE TEFAT ÖVER ARGENTINA

Under det senaste året har då och då notiser om UFO-aktivitet över Argentina stått att läsa i olika svenska dagstidningar. Som alltid när det galler dylika "nyheter" är dagspressen mycket knäpphändig i sin framställning och nöjer sig mestadels att införa dem som någon slags kuriositet som tydligen inte skall tas på allvar. För den UFO-intresserade kan det därför kanske vara av intresse att ta del av nedanstående skildring av en mycket uppmärksammande landning, omtalad i den argentinska tidningen "Cordoba". Skildringen ifråga är hämtad ur tyska "UFO-Nachrichten". Det kanske mest häpnadsväckande är, att denna landning hade förutsagts flera dagar i förväg.

Den 12.1.1962 heter det sålunda i "Cordoba":

"Vår medarbetare Agor (alias Sr Perez Aleman) har informerat oss om, att ett flertal interplanetariska skepp kommer att vara synliga på himlen den 22 till 25 denna månad. Deras besök på jorden avser att på nytt och avgjort bevisa, att existensen av mänskligt liv på andra planeter är verklighet. Vår rapportör säger, att de flygande tefaten kommer att dyka upp i sydöstlig riktning och uppehålla sig flera minuter på 5000 meters höjd, andra sägs komma ned på lägre höjd. Deras lyskraft kommer allmänt att beundras. Händelsen emotses med spänning och ett nytt besök kommer utan tvivel att bli en bekräftelse av utomordentlig betydelse."

Den 20.1.1962 skriver "Cordoba" ånyo:

"Interplanetariska skepp kommer att besöka jorden."

I denna tid av allmän osäkerhet och ovisshet, då mänskligheten genomlöper en mycket svår period i sin existens, kan det synas utopiskt eller illusoriskt att tala om förestående besök av flygande tefat., då ju den förklarliga fruktan som detta tillstånd har framkallat, inte skulle lämna något utrymme för att leda uppmärksamheten på den förutsagda ovanliga tilldragelsen, ty flertalet människor tänker fortfarande att det bara rör sig om fantasier.

Trots detta måste det sägas, att besök av interplanetariska skepp, förutsagt för den 17 juli 1961, verkligen har ägt rum och bekräftats (artikel nr 70 av den 9 aug. 1961 Cordoba).

Men vid denna osäkra tidpunkt, som vi nu genomlever, dyker en lysande hoppets stråle upp; den kommer från våra bröder från kosmos, som liksom en härlig morgonrodnad utstråla sina vibrationer av fred och harmoni över jorden och därmed visar människan den rätta riktningen, den underbara väg som hon måste följa för att smida sin lyckliga framtid. Närvaron av de upphöjda gästerna från allt har till syftemål att bevisa verkligheten av deras existens på andra världar för oss jordemänniskor och väcka tron på detta hos dem som hittills ännu inte haft möjlighet att se dem och därför inte har trott på dem.

Deras utomordentliga tekniska fullkomlighet tillåter dem att företa täta interplanetariska resor och besöka andra planeter i broderlig endrækt, och de kommer nu till jorden för att uppfylla en helig mission i den kritiska tid som sedan länge är oss förutsagd och som vi redan är inne i. De kommer för att erbjuda oss sin storslagna hjälp och slå en bro av kärleksfullt kosmiskt samförstånd /Härpå upprepas förutsägelsen av den 12 jan. 1962/ Agor, Cordoba av den 20.1.1962

Den 22 januari 1962 upprepar Agor sin förutsägelse om den ovanliga händelsen och den 29 januari kommer så bekräftelsen i Cordoba med foto av tre herrar och texten:

"De såg de flygande tefaten."

I dag på morgonen besöktes vår redaktion av herrarna Gustavo Manuel Giegena, Justo Antonio Cejas och Juan Antonio Soria, vilka sade sig ha
forts. å sid 91

sett olika flygande tefat i området kring Dique Los Molinos, där de tillfälligt befunno sig. De var i sällskap med vår medarbetare Agor hos oss och omtalade detaljer om den överraskande tilldragelsen. Under tre på varandra följande kvällar landade de berömda flygande tefaten i Villa Dique Los Molinos. Ortens invånare har lämnat oss ingående detaljer om den ovanliga händelsen, genom vilken vår medarbetare Agors förutsägelser bekräftas. Mer än 15 interplanetariska skepp överflög området och landade därefter i närheten av sjön. De utstrålade kraftiga ljusknippen i vitt och rött. En radiotelegrafist konstaterade ljussignaler på morsesystemet.

Det härskade allmän uppståndelse bland allmänheten på grund av det av "Agor" bebådade besöket av flygande tefat, och inte så få personer iakttog himlen den angivna kvällen. Den ovanliga tilldragelsen kunde emellertid endast ses i Villa Dique Los Molinos (22 till 25 ds), där de flygande tefaten inte endast dök upp i formation på 15 stycken, utan där många av dem kom ned på jorden efter att ha utfört harmoniska rörelser inför de begeistrade människornas ögon, vilka, även om de hade väntat dem, var inte så lite häpnadslagna. Detta försäkras i en skrivelse som är undertecknad av många invånare på den ifrågavarande platsen och även av flera personer som tillfälligt befunno sig där. Denna skrivelse överlämnades till oss i går av en delegation, vars foto vi härovan offentliggöra. Den lyder som följer:

"På grund av det allmänna intresse som de ofta förekommande besöken av flygande tefat på vår jord har väckt, och som har offentliggjorts i tidningen Cordoba, vill vi till den stora allmänhetens kännedom meddela, att mer än 15 rymdskepp siktades i området kring Villa Dique Los Molinos under dagarna 22, 23, 24 och 25 ds från kl. 21 till 24. Skeppen siktades över höjderna som omger den sjö, vilken ger staden dess namn. Dessa skepp kom ned till jorden på ungefär 1000 meters avstånd från stadens centrum och flög runt sjöns stränder i östvästlig riktning. Efter att ha landat strålade de skarpt i vitt och rött. En del rörde sig långsamt åt olika riktningar; deras storlek kunde uppskattas till 5 - 10 meter, några flög på 500 meters höjd och förlorade sig vid horisonten, andra producerade utdragna och intensiva vita och röda ljusknippen, så starka, att de trängde ända fram till gruppen av människor, som häpnadslagna betraktade deras manövrer. Ett av tefaten utsände med lysande signaler ordet Amor(kärlek) efter morsealfabetet, vilket deschiffrerades av extelegrafisten vid posten, Sebastian Arias.

Formen hos de siktade maskinerna var konisk, de liknade ungefär gigantiska brumsnurror. En av maskinerna flöt på vattnet, som om den varit en båt och kom mot stranden intill ett avstånd av 300 meter, man kunde lätt urskilja en äggformigt-konisk form med ventiler och röda ljus. De tillstädeskomna människorna var naturligtvis mycket upprörda och fulla av begeistring. Flera av dem sprang mot stranden för att bättre kunna se skeppet. Ett annat tefat, som landat mitt på landsvägen nr 36 kunde även lätt iakttagas på ett avstånd av 300 meter. Det lyste mäktigt upp under 5 minuter och gjorde långa, intensiva blinkmanövrer i den helt uppenbara avsikten att väcka uppmärksamhet, det försvann sedan vid horisonten under stor begeistring hos alla, som tillfälligt befann sig på denna väg.

Alla dessa tefat stannade under tre timmar i omgivningen av vår stad den angivna dagen.

För att bekräfta denna stora, häpnadsväckande händelse, som har framkallat begeistring och beundran hos alla, teckna vi för sanningen: Gustavo Manuel Gigena, Ramen Sebastian Arias, A. Margaret Biambe, Juan A. Soria, Maria Haydée, S. de Lozano, Rafael Gigena, Norma Arias, Felix Sanz, Irma Tores, Maria Esther Rios, A. Maldonado, Estela A. de Maldonado, Matias Hernandez, reporter från Columbia."

Cordoba den 29.1.1962

Översättning från tyskan:
Hilding Näslund

IFOLOGISKA SÄLLSKAPETS SKRIVELSE AV DEN 24 JANUARI 1963

TILL FÖRSVARSSTABEN OCH TT

Här återges i avskrift den skrivelse som Ifologiska Sällskapet tillställde Försvarsstaben och Tidningarnas Telegrambyrå den 24 januari 1963. När detta läses har Ni kanske redan hört den i radio.

Till Chefen för Försvarsstaben och TT.

Betr. Ljusfenomen.

Vid 17.20-tiden söndagen den 13 januari upptäckte makarna Hulda och August Henriksson i Killinge (Malmberget) ett starkt lysande föremål. I kikare kunde de se att det följdes som av en svans och en mindre ljuspunkt. De höll föremålet under observation i nära 20 minuter då det plötsligt försvann som om det släckts eller dolts av en molnbank. Det var fortfarande högt på himlen då det försvann. Något ljud hördes inte. Den långa observationstiden utesluter att det kan ha varit en meteor eller satellit.

Under de senaste veckorna har en flygande eldkula kväll efter kväll timvis uppträtt i trakten av Svappavaara. Den har vanligen rört sig från öster mot väster men har ibland stannat upp, vänt och flugit hit och dit. Dagens Nyheter visade den 24 januari en skiss över en typisk flygväg.

Fredagskvällen den 18 januari sågs över stora delar av Norrland ljuset från ett starkt lysande klot som flög i trakten av Tornedalen. Övervägande riktning som rapporterats är NO - SV. I Käredöjärvi föll alla klaffar ned i telefon växeln i samma ögonblick som ljuset lyste upp himlen.

Tordagsmorgonen den 18 januari vid 4-tiden sågs lysande klot flyga fram och åter över stora delar av Mellansverige. Dessa rapporter uppvisa samtliga en klar indikation för att det är fråga om utomjordiska elektriskt drivna rymdskepp - s.k. flygande tefat.

Det skulle vara av stort värde om en jämförande undersökning kunde verkställas som tar upp följande material.

- a) Rapporter om iakttagna ljusfenomen.
- b) Störningar i meteorspårsförbindelser.
- c) "Änglar" på radarinstrumenten.
- d) Spår på jonosfärfoton.

I och för sig äro bevisen för att de flygande tefaten existera och äro utomjordiska rymdskepp helt bindande. En undersökning enligt ovanstående förslag skulle kunna ge oss ökade kunskaper om besökarna och hur man lättast kan registrera deras närvaro.

Stockholm den 24. 1. 1963

IFOLOGISKA SÄLLSKAPET

Ivan Troeng

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Lord Dowdings uttalande - forts. från sid 93

kan komma med skilda avsikter från skilda planeter. Några kanske helt enkelt vill hjälpa oss i vår utveckling på basis av deras högre nivå. Andra kanske vill ta reda på vad som förorsakat de fruktansvärda explosioner de observerat på sistone och hindra oss från att skada andra än oss själva. Andra återigen kan komma på vetenskaplig utflykt och betrakta oss med den lugna värdighet med vilken vi själva skulle hälsa fyndet av insekter under en bortplockad sten. Men de flesta påverkas endast av vänskapliga och hjälpsamma motiv."

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

LORD DOWDINGS UTTALANDE OM FLYGANDE TEFAT

- sammanställt av Brage Jansson -

Lord Dowding, befälhavare för brittiska jaktflyget under andra världskriget: "Jag har aldrig sett något flygande tefat och ändå är jag säker på att de existerar. Jag har aldrig sett Australien och ändå är jag säker på att även Australien existerar. Min uppfattning grundar sig i båda fallen på så starka bevis att de - åtminstone för mig - är helt övertygande."

Den man, som 1955 gjorde detta uttalande för Londontidningen "Sunday Dispatch" var ingen mindre än engelske flygmarskalken Lord DOWDING, chef för brittiska jaktflyget under slaget om Storbritannien.

Han påpekade, att de flesta av de 10.000 iakttagelser som hittills var kända, inte begåvats med någon tillfredsställande förklaring. Inte heller kan de skällas på hallucinationer och synvillor, tillade han. Flera av fenomenen ha fångats in av radarskärmar - vid ett tillfälle av tre radars samtidigt - och de observerade hastigheterna har varit så höga som upptill 14.400 km/tim.

"Inget av oss känt material kan föras fram genom luften med en så hög hastighet utan att det samtidigt uppstår en så stark hetta att mänskliga varelser inte kan existera i dess närhet. Den acceleration som de utvecklar vid start, kursändringar och inbromsningar skulle också omöjliggöra - så vitt vi vet - mänskligt liv ombord. Jag vill även påpeka, att jag är övertygad om, att dessa föremål verkligen existerar och att de inte framställts av något land på jorden. Av denna anledning kan jag inte finna något alternativ till accepterandet av teorin om att de måste komma från någon avlägsen och okänd bas"

Vad som på allvar påverkade de många europeiska vetenskapsmän, som fram till 1955 noterat alla tefatsrapporter med en viss skepsis, var den iakttagelse som natten till den 30 juni 1954 gjordes av flygkaptenen vid British Overseas Airways Corporation, JAMES HOWARD, då denne flög över Atlanten med ett ordinarie passagerarplan. Den 33-årige kaptenen Howard är ansedd som en ansvarsmedveten man och en av Englands mest erfarna piloter i Atlanttrafik.

Rapporten återges ej här eftersom den redan finns införd i Tid och Rum nr 2 - sidan 32.

Denna märkliga rapport kom flygmarskalk Lord Dowding att offentliggöra sin uppfattning om att flygande tefat existerade.

Han försvarade sin åsikt genom att bl.a. förklara:

"Varför skulle detta vara en tokig idé? Inom 10 års tid ha vi kanske lyckats skjuta en raket till månen. Inom hundra år kan vi kanske flyga månen tur och retur med besättning. Inom 500 år kanske vi lärt oss nå andra planeter. Är vi för fega att erkänna möjligheten av att innevånarna på någon annan planet kan befinna sig så mycket som 500 år före oss i fråga om vetenskaplig utveckling?

Protestera inte genom att påpeka att vetenskapsmännen försäkrat att liv är otänkbart på andra planeter! De utgår ju bara från att liv nödvändigtvis måste existera i den form vi känner här på jorden. Det är endast helt logiskt att förmoda, att vederbörande kroppar kan vara konstruerade för de fysiska förhållandena på varje planet.

När allt kommer omkring så beror alltsammans på besökarnas avsikter. De
forts. sid 92

'Måste man tro på Kristus?' heter en liten bok som utkommer under den allra närmaste tiden. Den är skriven av Anna-Lisa Helle.

Alf Ahlberg har skrivit förordet, och han uttalar sig mycket positivt. Han säger bl.a. "Men religionen framträder både nu och i gången tid i de mest skilda och delvis motsägande trosläror, riter, kulter och nästan alltid mer eller mindre uppblandade med magi, vidskepelse, myter av tvivelaktig halt och historiskt obestyrkta eller bevisligen felaktiga uppgifter. Om religionen en tid ansågs dömd att försvinna med den moderna naturvetenskapens framväxt och utveckling, så berodde detta till stor del därpå, att den naturvetenskapliga världsbilden och de religiösa i allmänhet visade sig oförenliga. Uppfattas t.ex. den mosaiska skapelsehistorien bokstavligt är den lika oförenlig med den moderna naturvetenskapens teorier om en under årmillioner fortgående utveckling som den bibliska geocentriska världsbilden är oförenlig med den moderna astronomiska världsbilden. På så sätt uppstod frågan om 'tro och vetande', vari vetandet i det långa loppet och trots att kyrkan en lång tid hade makt att förfölja dess representanter, måste avgå med seger. Betydde detta då att religionens död eller kan det finnas en omistlig kärna i religionen, som överlever alla vetenskapliga världsbilder? Det är denna fråga, som står i centrum i denna lilla stimulerande och tänkvärda bok av en ärligt sökande människa."

Boken kostar kronor 6:50, vartill kommer oms. och porto. Den som så önskar kan redan nu förhandsbeställa den direkt från författarinnan, Fru Anna-Lisa Helle, Glasmålarvägen 8, Enskede.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Februarinumret av MIS tidning Galax har just kommit oss tillhanda. Det beskriver bl.a. en intressant observation från Arlövs den 14. 1. 1963, där det välkända, men mindre vanliga, klackformade flygande tefatet iakttagits.

Vidare lämnas en redogörelse över det intressanta och mycket omtalade fallet Maury Island - från 1957. Galax rekommenderas. Den som vill prenumerera hittar MIS adress på annan plats i detta nummer av ToR. Priset är kronor 1:-/nummer. Galax utkommer varje månad med undantag för semester-månaderna. Galax finns också att köpa hos Ifologiska Sällskapets bibliotek.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Geo W. de la Warr:: "The Power of Thought" heter ett föredrag av de la Warr, hållet den 5. 5. 1961 inför Oxford University Scientific Society, vid University Museum Lecture Hall, Oxford.

Kopior av detta kan erhållas för 5 shilling, porto inklusive, från Delawarr Laboratories Ltd., Oxford, England.

The Delawarr Laboratories ger ut kvartalstidskriften MIND and MATTER. Prenumerationspris 30 shilling per år, portofritt. Adressen är Ralieg Park Road, Oxford, England.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Har Ni läst - Vad händer om natten över Svappavaara?
Tidningen Se nr 6 - 1963.

UPPLYSNINGSSKRIFTER FRÅN IFOLOGISKA SÄLLSKAPET
 ~~~~~

I.S. stencilserie kan fortfarande erhållas komplett. Rekvideras direkt från vår adress, box 607, Stockholm 1. Betala först efter erhållen leverans giroinbetalningskort medföljer.

nr 1	- Tefaten och världspolitiken - A. Perego	kr. 1:--
2	- Dewilde och de små figurerna	--:50
3	- Hur M. Dewilde förlorade en höna	1:--
4	- Fallet Gill	1:--
5	- Ufo-rapporter från Sverige 1960 - 61	1:--
6	- Vatten på månen	1:--
7	- De flygande tefaten och deras elektriska drivmetod	3:--
8	- Kort sammanfattning rörande 'pingstmeteoren' 1961	1:--
9	- Rymdmänniskornas landningar i Frankrike hösten 1954	3:--
10	- Joe Simontons byteshandel med rymdmännen	--:50
11	- Hög kultur på Mars - enligt sovjetexperter	1:--
12	- Frågan om 'jordaxelns tippling'	2:--
13	- Förslag rörande rymdforskning	1:50
14	- Flygande tefat över Sverige 1961	1:--

Ifo-rapportformulär sänds på begäran.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

GLORIA LEE DÖD
 ~~~~~

Gloria Lee Byrd, 36 år, avled den 2 dec. 1962 på Washington D.C. Hospital, dit hon förts i coma ur vilken hon aldrig vaknade. På sjukhuset anser man främsta orsaken vara en 66 dagar lång, nästan fullständig fasta, vilken orsakat undernäring och förstört vitala organ.

Gloria Lee är väl känd även hos oss i Sverige, främst genom sin märkliga bok 'Why We Are Here!', utkommen år 1959. Hon grundade och ledde också Cosmon Research Foundation, vilken har drygt 2000 medlemmar.

Redan som tioåring uppträdde hon i komedier och på film. Åren 1948 - 1952 hade hon anställning som flygvärdinna och hon tjänstgjorde också i den luftbro amerikanerna upprätthöll under Koreakriget.

Hon gifte sig 1952 och har två barn med maken, William H. Byrd, nu 42 år och flygingeniör. Han ogillade hennes aktivitet och tog ingen del i Cosmon-stiftelsens verksamhet.

Vi har ännu ej hört någonting från Cosmon Foundation om de närmare omständigheterna kring hennes bortgång.

-- Ovanstående hämtat ur tidningen 'Long Bay Independent' för den 3. 12. 62.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

PHOBOS ÄNDRAR BANA
 ~~~~~

- M. Elsnau -

Uppgifter föreligger att astronomer observerat att Mars satellit Phobos accelererar i sin bana. Den drar sig ur det omlopp den skulle följa om den forts. sid. 104

Här återger vi Professor Åke Wallenquists understreckare i Svenska Dagbladet för den 14.11.62 samt de insändare denna utlöste från ing. Sven Schalin och ing. Ivan Troëng - samma tidning för den 6.12.62.

Under strecket

FLYGANDE TEFAT

Tid efter annan har det inom astronomin uppstått vissa riktningar som man lämpligen skulle kunna benämna "astronomiska avarter". En dylik avart var astrologin eller stjärntydskonsten: man trodde sig ur planeterna och stjärnornas lägen och rörelser kunna förutsäga människors öden eller kommande händelser. Även om astrologien sedan flera hundra år tillbaka måste anses som ett avslutat kapitel inom astronomiens historia fortlever den dock ännu som ett skumt geschäft bland skrupelfria personer, vilka söker att utnyttja enkla människors naivitet för att förtjäna pengar på sina värdelösa horoskop. Även i den kolorerade veckopressen förekommer tyvärr ännu astrologiskt nonsens till allmänhetens förnöjelse.

Kapitlet om de s. k. "flygande tefaten" utgör på sätt och vis även en astronomisk avart fastän astronomerna själva ingenting har att göra med saken utan det är tefatens förespråkare som gett fenomenet en astronomisk anknytning. De flygande tefaten uppstod i Föränta staterna strax efter sista världskrigets slut då stämningen ännu var uppgjagd och erbjöd lämplig jordmån för allsköns fantasier. Sedan har de flygande tefaten som en veritabel farsot svept fram över världen. Nu har visserligen upptäckelsen kring dem ebbat ut i ursprungslandet, men det finns fortfarande godtrogna proselyter på annat håll t. o. m. i vårt land.

Det hela började egentligen med att en affärsman, Kenneth Arnold, iakttog ett antal ljusfenomen när han den 24 juni 1947 med sitt privata flygplan passerade Mount Rainier i Washington. Det föreföll honom som det rörde sig om tallriksformade skivor som glänste i solen. Denna iakttagelse slogs upp på tidningarnas förstasidor och fenomenet kom att benämnas "flygande tefat". Denna olyckliga benämning har sannolikt även bidragit till att ge fenomenet ett mystiskt skimmer som satt allmänhetens och presskribenternas fantasi

i rörelse. I avinen hade börjat rulla och man började se flygande tefat i växande antal över hela Föränta staterna. Alla sorters ljusfenomen på himlen identifierade man nämligen med flygande tefat och tidningarna var fulla av tefatsrapporter och allsköns spekulationer. Därunder lanserades även teorin om att de flygande tefaten skulle vara främmande rymdskepp av interplanetariskt ursprung, mystiska farkoster styrda av hyperintelligenta varelser som bespejade våra förehavanden här nere på jorden. Dyli-

ka spekulationer anammades begärligt av en okritisk allmänhet.

Det är inte första gången som en olyckligt vald benämning gett upphov till svåra missförstånd och på sätt och vis hämmat en vetenskapligt kritisk syn på ett fenomen. Jag tänker närmast på de s. k. marskanalerna. Vid marsoppositionen 1877 upptäckte italienaren Schiaparelli mörka strimlor som syntes rätlinjigt genomkorsa planetens ljusa områden och som han kallade med det italienska ordet "canale" som egentligen betyder ränna. Olyckligtvis kom detta ord att översättas med ordet "kanal", d. v. s. en artificiell, vattenförande ränna. Denna översättning medförde att man på många håll identifierade marskanalerna med alster av intelligentia varelser. Kring sekel-skiftet utkom många populära böcker och skrifter om marskanaler, marsinvånare etc., vilka väckte stor förvirring bland allmänheten precis på samma sätt som ett halvsekel senare populära böcker och skrifter om de flygande tefaten som interplanetariska rymdskepp gett allmänheten en skev bild av de verkliga förhållandena.

Det har skrivits volymer om tefaten och rapporternas antal är legio. Det är mestadels en beklämmande läsning som blottar en

skrämmande okunnighet om vetenskapliga fakta och en otrolig naivitet.

När man skall med ledning av rapporterna söka bedöma arten av de ljusfenomen som observatörerna sett eller trott sig se måste man givetvis gå mycket försiktigt till väga. Ur rapporterna kan man utläsa att nästan allt som syns på himlen har identifierats med flygande tefat. Det har varit stjärnor, planeter, meteoror, jordiska flygplan, fåglar, stratosfär- eller andra ballonger, egendomligt formade

moln på så stor höjd att de belysts efter solnedgången etc., kort sagt allt upptänkligt som rört sig över himlen var satt fantasien i rörelse och ofta rapporterats som flygande tefat. Det är alla möjliga slags kategorier människor som trott sig se flygande tefat. I tefatslitteraturen stöter man emellertid ofta på uttryck som "övade observatörer", "framstående fackmän" etc. för att göra rapporterna mer vederhäftiga. I regel gäller det då övade observatörer inom helt andra områden än det här är fråga om och likaså fackmän på andra områden. Det kanske i detta sammanhang bör nämnas att såvitt jag vet aldrig någon fackastronom uppträtt som tefatsrapportör, fastän det här ju gäller personer som har till sitt yrke

att observera de celesta fenomenen och som vid observatorier över hela världen håller himlen under kontinuerlig bevakning.

Bland de flygande tefats-observationerna intar tydligen meteorobservationer en framstående plats, ty i ett stort antal fall, där man inte kan betvivla iakttagelsens realitet, har det säkerligen rört sig just om meteoror. Det är således ljusfenomen som alstras när partiklar av kosmiskt ursprung med stora hastigheter rusar in i jordatmosfären och förintas under intensiv ljusut-

veckling. Framför allt de större meteorerna, eldkulorna eller boliderna, kan bli mycket ljusstarka och vara synliga inom stora områden, och de väcker ej sällan stort uppseende när de rusar fram som glödande klot över himlen. När en stor meteor varit synlig över vårt land har det vid flera tillfällen hänt att något av de astronomiska observatorierna genom press och radio vänt sig till den stora allmänheten med anhängan om att eventuella observatörer av fenomenet skall insända sina iakttagelser vid eldkulans uppträdande. Jag har själv haft tillfälle granska dylika rapporter. Många är mycket tillförlitliga och ger värdefulla uppgifter som senare kan läggas till grund för en bestämning m. m. Det finns emel-

lertid även rapporter där observatören meddelat iakttagelser som vid en kritisk bedömning visar sig vara fullkomligt orimliga, och man tänker osökt på vittnespsykologiska företeelser. Rapportörerna är ofta enkla människor som inte har någon som helst träning i celesta observationer och som plötsligt står inför ett oväntat och för dem kanske skrämmande, gåtfullt fenomen. Minnesbilderna av detta broderas ut och man tror sig ha sett mer än vad man verkligen observerat, varvid oavsiktliga efterkonstruktioner

helt kan förvanska iakttagelsens vetenskapliga värde. Det är nämligen ett känt faktum att oskolade människor oftare än andra blir offer för fantasiens spel. Skulle nu till äventyrs den allmänna opinionen genom press eller andra masskommunikationsmedel på förhand bearbetats i en viss riktning, som fallet är beträffande tefaten, ligger det inget förvånande i att uppträdandet av meteoror ger anledning till mer eller mindre fantasibetonade tefatsrapporter.

En kritisk bearbetning av tillgängliga rapporter visade att vid tefatsepokens tidigaste skede c:a 20 proc. av observationerna inte omedelbart kunnat få sin naturliga förklaring. Detta berodde dock inte i första hand på att det här rörde

sig om oförklarliga fenomen utan främst på att rapporterna varit för ofullständiga.) För närvarande räknar man med att kanske endast 5 proc. av alla rapporterade fall inte kan förklaras vare sig som meteor, flygplan, ballonger, fåglar, moln etc.

Det är emellertid just dessa oförklarade få procent som i tefatsförespråkarnas ögon spelar en avgörande roll vid deras försök att "bevisa" att dessa ljusfenomen härrör från utomjordiska rymdfarkoster. Man bortser därvid helt från

möjligheterna till andra naturliga förklaringar av dessa observationer. Det kan i själva verket röra sig om olika slags rent optiska fenomen, som under vissa förhållanden kan alstras genom speglingar eller brytningar vid gränssyten mellan luftskikt av olika temperaturer eller andra anomalier inom de högre atmosfärlagren, varvid en sorts hägringar kan uppstå och avlägsna ljuskällor oväntat blir synliga på himlen och ger intryck av "flygande tefat". Det kan även röra sig om elektriska fenomen, kanske besläktade med kulblixar. Det finns m. a. o. inom geofysiken (där dessa fenomen närmast hör hemma) liksom inom alla andra vetenskaper olösta problem, vilkas naturliga förklaring måste ställas på framtiden, till dess man erhållit tillräckligt många och tillräckligt detaljerade observationer för att man ur dessa skall kunna dra några definitiva slutsatser. Från vetenskaplig synpunkt är det emellertid rent förkastligt att i likhet med tefatsförespråkarna i brist på en naturlig för-

Tefatsbilderna är f. ö. både på fotografierna och på de få filmstumpar som tagits så otydliga och suddiga att inga detaljer kunnat ses. Något som helst bevisvärde kan man därför inte tillskriva dylika fotografier eller filmer. Det kan även noteras att mig veterligt aldrig något flygande tefat fotograferats vid något astronomiskt observatorium eller vid någon satellitstation (vilka finns spridda över stora delar av världen), oaktat därstädes tillgång finns till ypperliga instrument just för fotografering av allehanda celesta ljusfenomen.

När man ser hur tefatens förespråkare handskas med vetenskapliga fakta blir man även rätt skeptisk. Från detta håll har t. ex. framhållits som ett bevisat faktum, att de flygande tefaten är rymdfarkoster som härstammar från planeten Venus. Visserligen vet vi ännu så länge rätt litet om förhållandena på vår grannplanet, men temperaturmätningarna har visat att ytemperaturen sannolikt ligger vid vattnets kokpunkt, varför något organiskt liv näppeligen torde kunna finnas på Venus.

Självfallet finns det fortfarande många människor som tror på sådana fantasiskapelser och andra som profiterar på dessa människors godtrogenhet. Så länge dessa kategorier existerar kommer sannolikt tefaten att flyga omkring i press, radio och TV.

Ake Wallenquist

SvD 14--11--62

Herr Redaktör

Tefatsfrågan

Hr Redaktör!

Med intresse har jag tagit del av professor Ake Wallenquists underströkare i SvD angående de s. k. flygande tefaten.

Prof. Wallenquist tycks urskillningslöst betrakta allt material vilket framkommit i tefatsfrågan som "en beklämmande läsning som blottar en skrämmande okunnighet och en otrolig naivitet". — Visst har det skrivits fantastiska skildringar om möten med tefatsvarer vilka på grund av omständigheterna är av tvivelaktigt värde, och visst har det spekulerats mycket över fenomenen, men det är ju inte *den* sidan av saken som är avgörande. Vad som har primär betydelse är de faktiska rapporterna, d. v. s. enligt prof. Wallenquist "dessa oförklarade få procent".

Hur det verkligen förhåller sig med de oförklarliga fallen illustreras av resultatet av den stora amerikanska undersökningen "Project Blue Book", vars chef under åren 1951—53 var Edward Ruppelt, kapten vid flygvapnet och tillika ingenjör. Ruppelt arbetade med en kvalificerad stab av civila och militära experter och hölls dessutom underrättad om alla flygplanrörelser, ballonguppsändningar och liknande för att förhindra misstolkningar. I den offentliga

gjorda undersökningen "Report on Unidentified Flying Objects" framgår att av de omkring 1600 analyserade fallen var 43 proc. misstolkningar såsom astronomiska objekt, flygplan, moln, fåglar, reflexer etc., 23 proc. stöd för rapporter med otillräckliga data för utvärdering, 1,7 proc. konstaterades vara skämt och bedrägerier medan resten av fallen, 27 proc., trotsade alla förklaringar. Ruppelt uppskattade f. ö. att omkr. 44 000 rapporter gjordes under drygt fem år. — Bland övriga personer som förtjänar uppmärksamhet i tefatsfrågan är den kände tyske raketpionjären professor Hermann Oberth. Denne deltog i september 1960 i en internationell UFO-kongress (UFO, "Unidentified Flying Object", är en mera officiellt vedertagen beteckning på "flygande tefat") i Wiesbaden, där han bl. a. angav att vi i dag av 70 000 UFO-rapporter efter en försiktig bedömning har att räkna med 11 proc. eller omkring 8 000 fall som äkta. "Varför", frågar Oberth, "utforskas inte dessa? Våra astronautiker borde lära sig att betrakta UFO:s som konkurrenter, vilka ju tydligt har demonstrerat det faktum att rymdfärder kan utföras med bättre metoder".

Dessa fakta talar för sig själva och är liksom innehållet i rapporterna något helt annat än de generaliseringar och "den otroliga naivitet" som prof. Wallenquist vill göra gällande i sin artikel. Av Ruppelts redovisning framgår ju t. ex. att man ej alls bortsett från "andra naturliga förklaringar" eller att "rapporterna varit ofullständiga". Att man inte sett just tefat överallt är ju också tydligt.

Prof. Wallenquist vill även påpeka att dels har ingen enda tefatsrapport behandlats i den astronomiska facklitteraturen och dels har aldrig något tefat fotograferats vid ett astronomiskt observatorium.

Med det löjets skimmer som lägrat sig över hela tefatsfrågan är det nog ej så underligt om en erkänd vetenskapsman hellre tiger än riskerar sitt namn i samband med en eventuell UFO-laktagelse. Trots detta är det emellertid känt att några astronomer verkligen sett fenomenet. Den främste därvid är kanske professor Clyde Tombaugh, planeten Plutos upptäckare, som i aug. 1949 i Las Cruces, New Mexico, observerade ett eggerformat föremål med grönaktigt lysande rektangulära "fönster". Prof. Tombaugh's uttalanden i UFO-frågan kan utan tvekan i övrigt tolkas positivt. — Denne, liksom en annan astronom, Dr. James Bartlett, Baltimore, har även givit en mycket rimlig förklaring till det faktum att tefaten icke förekommer på de astronomiska plåtarna: då teleskopet, som är avsett för undersökning av ett begränsat område av stjärnhimlen, har ett bildfält som kanske endast täcker några få procent av det synliga himlavalvet, är därmed chansen att ett tefat — med den synkroniserade rörelse relativt teleskopet som erfordras — skall hamna och stå blickstill i bildfältet ytterligt liten. Prof. Wallenquists argumentering mot tefatens existens på denna punkt verkar således alltför ohållbar.

Vidare bör framhållas att det världen runt existerar ett flertal organisationer vilka underkastar tefatsobservationerna en kritisk och med vetenskaplig objektivitet utförd analys för att sedan publicera sina resultat. Dessa företag, i vilka kvalificerade vetenskapsmän, tekniker och specialister på olika områden är verksamma, är inga "skumma geschäft". De amerikanska organisationerna APRO (Aerial Phenomena Research Organisation) och NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena), för att ta några exempel, kämpar med stora ekonomiska svårigheter. — Prof. Wallenquists "godtrogna proselyter" är helt oväsentliga i sammanhanget då godtrogenhet är lika litet

klaring framkasta teorin att det skulle röra sig om interplanetariska rymdfarkoster. Man inför då alltför många hypotetiska moment i bilden och gör fenomenet ännu gåtfullare och mer svårtydligt än det i verkligheten är. Här görs i själva verket en beklaglig sammanblandning av tro och vetande.

Det finns även personer som påstått sig ha sett flygande tefat landa, som sett de hyperintelligenta varelser, vilka man ansett vara navigatörerna på de flygande tefaten, och t. o. m. personer som påstått sig ha talat med varelserna. I bästa fall rör det sig här om hallucinationer, men i det stora flertalet fall torde det vara rent bedrägeri. Samvetslösa individer eller sensations-hungriga skribenter har utgivit böcker om de flygande tefaten och därvid förtjänat stora pengar på folks godtrogenhet (en del finns t. o. m. översatta till svenska!).

Det egendomliga är emellertid att det inte finns någon dokumenterad och genom trovärdiga vittnen bestyrkt beskrivning av ett

enda flygande tefat eller ett enda autentiskt fotografi. Aldrig har heller någon vetenskaplig rapport publicerats i den astronomiska facklitteraturen för kritisk granskning och bedömning. De publicerade foton av flygande tefat har i de fall då det inte rört sig om foton av kända jordiska eller celesta objekt visat sig vara rena falsifikat.

önskvärd vare sig det gäller astronomi eller tefatsobservationer.

Så länge vetenskapen inte vill befat- ta sig med de obestridliga fakta som existerar i tefatsfrågan, kan resultatet bara bli fortsatt förlöjligande och en onödigt förhållning av lösningen på en gåta som kan visa sig vara av oanad betydelse för vår världsbild.

Linköping i dec.

Sven Schalin
Civilingenjör

Envar som efter Washington National Sightings i juli 1952 påstår att fly- gande tefat är ett begrepp som saknar realitet måste betraktas som osannfär- dig eller okunnig. Vid denna dubbelde- monstration fanns världens främsta ex- pertis till hands. Den utgjordes av ett civilt och ett militärt luftbevaknings- system. Oberoende av varandra skall dessa organisationer hålla lufttrummet över Vita huset och Capitolium under kontroll. De är båda utrustade med toppmoderna radarapparatur. Var för sig rapporterade de exakt samma manövr- hos de främmande skeppen under alla de timmar uppvakningen pågick. Här fanns också hundratals civila och militära observatörer på marken, i pas- sägerplan och i jaktplan som alla rap- porterade exakt samma förlopp. (Se E. J. Ruppelt, The Report on Unidentified Flying Objects).

Bland de hundratals exemplen på oförklarliga vederhäftiga observation- er kan nämnas den i den sydfrans- ka staden Oloron den 17 okt. 1952. Hela staden såg en armada bestående av ett cylindriskt moderskepp och ett trettiotal mindre klotformade skepp. Det var en vacker dag vid 12-tiden. Skeppen passerade helt sakta och man såg hur "änglahår" föll från i syn- nerhet moderskeppet. Det såg ut som fina trådar av nylon eller bomull, det var ytterst brännbart men man hann aldrig göra någon analys då det visade sig att materialet upplöstes i luften och försvann.

Den 27 oktober — 10 dagar senare —

fick Gaillac som ligger ca 20 mil norr om Oloron bevitna samma uppvakning.

Denna gång flög armadan på ca 300 m höjd så man kunde tydligt se att de små skeppen utgjordes av blanka släta klot, på mitten försedda med en cirkulär skiva. De såg ut som planeten Saturnus. Då de kom mot staden dolde skivan en del av underdelen. De flög alltså precis som våra helikoptrar med framkanten lägst.

Nog finns det foton även om profes- sor Wallenquist fått ta till en mås för sin "förfälskning". Till den elementära ifologin hör kännedom om t. ex. Bar- nas bildserie som togs den 16 febr. 1958. Det brasilianska örlogsfartyget Almi- rante Saldana var ute på ett uppdrag in- om geofysiska årets ram. Flera civila ve- tenskapsmän fanns ombord. Utanför Tri- nidad fick man se ett väldigt kupolför- sett skepp manövrera över fartyget. Fotografen Barua tog sex bilder som omedelbart framkallades under fartygs- befälhavarens kontroll. De frisläpptes av brasilianska amiralitetet som bekrä- ftrade att det var äkta flygande tefatsfo- tografier tagna vid ifrågavarande till- fälle. Händelsen bevitnades även från ön Trinidad.

Visst finns det många astronomer som sett tefat och även en hel del som öppet vågar stå för det. Jag kan nämna professor Tombaugh — Plutos upptäc- kare. Han är en ivrig talesman för tefatens realitet och utomjordiska ur- sprung. För att välja ytterligare ett par namn, i raden på folk som anser sig övertygade om att tefaten är utomjor- diska skepp vill jag nämna den ej okände generalen Mac Arthur och che- fen för Natoflygets styrkor i Central- europa general Chassin. Den senare sä- ger att det ej finns något tvivel om att vi är övervakade av utomjordiska flyg- apparater.

De flygande tefaten är ingalunda nå- got efterkrigsfenomen som Wallenquist påstår. Redan på 1920-talet publicerade Charles Fort hundratals rapporter som han samlat huvudsakligen ur den astro- nomiska tidskriftsfloran. Han konsta- terade att de uppträdde periodvis. Han antog att de kom från Mars.

Den ryske radioastronomen profes- sor Zigel har redovisat en intressant undersökning om Mars. Han säger att då våren kommer kan man se hur kana- lerna blir gröna allt efter som smältvat- net från polarkalotten rinner mot ekva- torn. Det rinner med en hastighet av ca 4 km/tim. Hans uppfattning är att Mars är bebodd av en intelligent män- niskoras som en gång byggt kanalerna och ännu underhåller dem.

Englands främste radioastronom Bernhard Louell tycks inte tro på profes- sor Wallenquists uppgift att det är nära 100 grader varmt på Venus. Han anser att det med 90 proc. säkerhet är be- visat att där finns liv och att det vore katastrofalt att börja beskjuta Venus med rymdraketer.

Den som vill hålla sig à jour med ifo- login av i dag måste läsa de böcker som kommer ut i ämnet. Han måste hålla sig med åtminstone någon facktidning t. ex. den engelska Flying Saucer Re- view. Han måste intressera sig för de verkliga observationer som görs och undvika att fördjupa sig i luftspeglin- gar och hallucinationer. Envar som vill kan i dag få veta vad det är frågan om. Det lösliga örerande, späckat med orik- tiga uppgifter, som professor Wallen- quist presterat för ej in någon klarhet i problemet hur vi skall möta våra gran- nar från andra planeter.

Ivan Troëng
Ordf. i Ifologiska sällskapet.

Genom vänligt tillmötesgående av Redaktionen har jag satts i tillfälle att läsa insändarna med anledning av min streckare av den 14-11-62, där jag sökte ge den astronomiska synen på de fly- gande tefaten sådan den är i dagens lä- ge. Då det är meningslöst att här när- mare ingå i svaromål, enär saken ju ny- ligen diskuterats i dessa spalter, vill jag endast göra några korta kommentarer till insändarna.

När ingenjör Schalin säger, att jag tycks urskillningslöst betrakta allt mate- rial vilket framkommit i tefatsfrågan som "en beklämmande läsning som blottar en skrämmande okunnighet och en otrolig naivitet", visar detta endast att han inte tillräckligt omsorgsfullt läst vad jag skrivit. Han hade annars säke- rligen observerat att där stod också ett "mestadels", då det nämligen även en- ligt min mening finns sansade observa- tioner av kritiska observatörer fastän procenthalten är låg, vilket ju också framgår av den statistik som S. ger.

S. påstår vidare att min argumente- ring mot tefatens existens är alltför ohållbar, när jag framhöll att man ald- rig fotograferat ett flygande tefat vid något astronomiskt observatorium le- ler någon satellitstation. Motiveringen är att två astronomer, Tombaugh och Bart- lett, påstått att de astronomiska instru- menten inte skulle vara lämpade för änd- amålet på grund av deras ringa synfält. Detta är givetvis alldeles riktigt när det gäller de mer klassiska instrumenten men alls inte när det gäller de moderna vidvinkliga och ytterligt ljus- starka instrument som specialkonstrue- rats för studiet av meteorer och artifi- ciella satelliter som jag talat om i strec- karen.

När slutligen S. söker göra gällande att jag rubricerat de "organisationer vilka underkastar tefatsobservationerna en kritisk och med vetenskaplig objek- tivitet utförd analys" för "skumma ge- schäft" är detta en ren förvrängning av fakta, då detta yttrande avsåg något helt annat vilket tydligt framgår vid en genomläsning av streckaren.

Ingenjör Troëngs insändare innehå- ler inte något nytt material, utan han återger endast gamla tefatsrapporter i traditionell stil vilka han redan tidi- gare publicerat i en insänare i SvD den 27 september 1961.

Hans beskrivning av förhållandena på Mars överensstämmer med åsikter- na från seklets början och strider mot den gängse uppfattningen bland de mo- derna marsforskarna.

Beträffande planeten Venus' tempera- tur beklagar jag ett missöde vid ren- skrivningen av mitt manus; det kom att stå att temperaturen "låg vid vattnets kokpunkt", fastän den ursprungliga for- muleringen var "låg vida över vattnets kokpunkt". Jag hade nämligen i tankar- na de moderna radioastronomiska tem- peraturbestämningarna som gjorts både i USA och i Sovjetunionen och som vi- sar att yttemperaturen sannolikt är plus 300 grader — plus 400 grader. Mot bak- grunden av dessa resultat betvivlar jag starkt att prof. Louell anser det vara "med 90 proc. säkerhet bevisat" att det finns liv på Venus, som ing. T. vill göra gällande.

Ake Wallenquist

★

Sydsvenska Dagbladet

2.12.62

Rymdvarelser på månens baksida

Vid det amerikanska rymdforsk- ningssällskapets årsmöte i Los Ange- les förklarade astronomen dr Carl Sagan från Harvard-universitetet, att han förfogade över data om okända rymdvarelsernas observationsstation på månens baksida.

Professor Sagan påstod att rymd- varelserna någon gång för länge se- dan hade besökt vår måne men meste- hem, efterlämnande en automatisk station som förvärjer dem också nu med regelbundna rapporter om jor- den, människorna och om vårt sol- system. Varelserna kanske tillhör ett avlägset solsystem, dock inom Vin- tergatans. Professor Sagan vet inte var någonstans deras planet ligger. Han tyckte emellertid ett enligt hans beräkningar det inom Vintergatans finns minst en miljon himlakroppar där intelligenta varelser är bosatta. De är för det mesta utrustade med vetenskap, kunskaper och tekniska instrument som människligheten på jorden inte ens kan drömma om.

Vad såg SAS-piloterna? Utredning om ljusbomb

ToR - 99

Aftonbladet
17. 1. 1963

Av TURE CERDES

SAS-planet låg på 2 100 meters höjd i mörkret över Gällivare då piloterna, kapten Anders Törnblad och flygstyrman Björn Axelsson, spratt till.

Horisonten mot nordost flammade upp av ett intensivt blåvitt ljussken. Den mörka kabinen upplystes som av en fotoblixt. Under ett kort ögonblick syntes alla föremål tydligt som på dagen.

— Vi gissade på en atomsprängning, säger kapten Törnblad till Aftonbladet.

SAS-piloterna skrev en rapport om sin märkliga iakttagelse och lämnade den till flygstaben i Luleå.

På trafikledartornet på flygplatsen i Luleå observerades också den starka ljusflamman i skyn.

I Pajala, 20 mil längre norrut, väckte himlafenomenet sensation. Det observerades av varenda människa som vistades utomhus och blev det många samtalsämnen.

— Vi såg en väldig ljuskula som snabbt rörde sig längs Torneälven från norr mot söder, rapporterade flygteknikern Koskitala till kapten Jan Sjöquis vid F 12.

Ytterligare tio mil åt norr, i Porokajoki vid finska gränsen, grep åkaren John Lindstedt telefonen och ringde till polisen:

— Här såg vi en stor eldkula som kom över gränsen och rörde sig mot väster. Den delade sig i tre mindre klot. Jag hörde buller som från starka reamotorer tre gånger under en halv minut.

Telekrångel

På telefonstationen i Karedöjärvi föll klaffarna ner på växelbordet som vid ett samtidigt anrop från alla abonnenterna. I samma ögonblick såg personalen den starka ljusflamman mot himlen.

Sådana tekniska störningar i växelstationerna inträffar någon gång i starkt åskväder då induktionsström i ankledningar uppkommer av de elektriska fenomenen.

— Även på finska sidan såg man eldkulorna, säger Lindstedt.

Landsfiskal Ragnar Persson i Pajala har fått massor av rapporter från ögonvittnen över hela Torne-dalen:

En del beskriver företeelsen som en blåslampa eller som en svetslåga som rörde sig snabbt från öster mot väster.

Andra talar om eldklot som försvann mot norr. Man har hört buller som från jordskalv men också starka ljud som från reamotorer.

Meteor?

Landsfiskalen har valt ut ett dusin rapporter och skickat dem till flygstaben i Luleå.

— Det måste ha varit en sällsynt stark meteor som tycks ha exploderat och fallit ner i lapplandssträngen, säger man på Stockholms observatorium.

— Men förklara hur en meteor kan

påverka en telefonväxel, tillägger astronomerna i Lund.

Kan det vara någon "anonym" satellit som kretsat slut och brinnande störtat genom atmosfären?

— Jag råkade faktiskt upptäcka en okänd rysk satellit i torsdags kväll, berättar radiotelegrafisten Alf Svensson vid televerkets "rymdspaning" utanför Enköping. Den sände signaler på Vostok-frekvensen 20 007 kilocykler, ca 15 meters våglängd. Dess omloppstid var 95 minuter, något längre än den vanliga.

Men det kan inte vara den som störtat. Den lär förmodligen kretsa fortfarande.

ToRs korrespondent i Örnsköldsvik, Hilding Näslund som sänt in nedanstående klipp, meddelar att Fru Johansson iakttog det skarpt lysande föremålet alldeles ovanför bergstoppen. Det framträdde ca 3 gånger så stort som fullmånen och hade en skarpt julröd färg som bleknade av nedåt. Formen beskriver hon som päronformad med en sorts 'hatt' ovanpå, ungefär som på en svamp.

Örnsköldsvik

Örnsköldsvik Alle-
handa 3. 1. 1963

Ett celest fenomen

av mer ovanligt slag iaktogs på onsdagskvällen av vaktmästaren vid missionshuset i Landsjö, änkefru Hildur Johansson. Över Snättberget såg fru Johansson ett rött klot och under detta en blekare ljuskägla, som under fem minuter stod absolut stilla på himlavalvet, för att så småningom blekna bort och försvinna ur hennes åsyn. Den egendomliga iakttagelsen gjordes omkring 21.45. Att det varken rörde sig om norrsken eller meteorfall är fru Johansson fullt övertygad om.

Invasion från mars Chiletips

ARICA, CHILE (TT-AFP)

Ett mystiskt flygande föremål som sågs och fotograferas över norra Chile en kväll i förra veckan har utlöst en våg av spekulationer i trakten om en förestående invasion från mars.

Föremålet syntes tydligt på fotografiet som har publicerats i lokalpressen. Det var cigarrformat, uppgavs vara omkring sex gånger större än Södra Korset och hade en ljussvaris efter sig som kunde tänkas vara en avgasstråle.

Nordsverige 6. 2. 1963

FÖRENINGSNYTT MM

*****

Under denna rubrik införes meddelanden från landets sällskap och grupper liksom också idéfrämjande annonsering - allt givetvis utan kostnad. Sänd uppgifterna i tid.

UFOLOGISKA SÄLLSKAPET i Uppsala har bildats ToR önskar lycka till med verksam-
 "*****" heten. Intresserade i Uppsala uppmanas kontakta K H
 Svensson, Hjalmar Brantingsgatan 7 B, Uppsala, för vidare informationer.

STOCKHOLM:: Ing. Ivan Troëng har fått arbete på annan ort och därför av sagt
 "*****" sig uppdraget som IS:s ordförande. Till ny ordförande har av styr-
 elsen utsetts Ing. Bertil Kuhleman.

IFO-GRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JUST NU

*****

- GKS - Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby. Kontaktman: Walter Karlsson,
 Nunnegränd 2, Visby l. Tel. 11335.
- GKSS - Göteborgs Kosmologiska Studiesällskap, Postbox 31007, Göteborg SV.
 Kontaktman: Josef Östlund. Tel. 031/452609.
- HIS - Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman: Johan Engström. Tel. 30851.
- IS - Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Kontaktmän: Bertil Kuhle-
 man, tel. 08/545965 och Brage Jansson, tel. 08/750968.
- LIO - Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfsgatan 21, Linköping.
 Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6, Jägarvallen, Linköping.
- MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap, Fack 2012, Malmö 2. Kontaktman: Alve
 Holmqvist. Tel. 040/977403.
- US - Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar
 Brantingsgatan 7 B, Uppsala Tel. 018/44410

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

|| EMBLEM FÖR till storlek som 10-öring. Utfört i försilvråd brons. Bild
 || ROCKUPPSLAGET - av flygande tefat med strålgloria i bakgrunden. Per styck
 || kronor 3:50. Sändes portofritt om likvid insättes på vårt
 || postgirokonto nr. 55 85 83.
 ||
 || Ifologiska Sällskapet, Postbox 607, Stockholm l
 ||

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

TID OCH RUM :: Organ för Ifologiska Sällskapet, Stockholm. Ansvarig utgivare
 "*****" R L Lind. I redaktionen: B. Kuhleman, Ivan Troëng, Rolf An-
 dersson och Ing-Marie Olsson ToR nr 6 beräknas utkomma i maj-
 juni 1963. Prenumerationspris kronor 2:-/nr som insättes på postgiro 55 85 83
 under adress: Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Skriv ToR på och
 dessutom vilka nummer pren. avser - i annat fall börjar vi med det sist ut-
 komna numret. Förnya Er prenumeration i god tid, ToR kommer då i obruten följd.

KLIPP, BIDRAG OCH DISKUSSIONSINLÄGG sänds som tidigare till Fack 1209, Bromma 12.

Artiklarna i denna tidning behöver inte nödvändigtvis spegla redaktionens
 åsikter. Som tidigare betonats är Tid och Rum en debattidning.

Vi börjar med en rapport från Västernorrlands län år 1752. "Den 13 okt. om aftonen mellan 6 och 7, syntes i luften vesteråt ett luftsken som en kula av ett qvarters diameter. Samma tid syntes detta på samma sätt i Härnösand, efter ett

par minuter gaf den nordvest ifrån sig ett par alnar lång strimma, som formade sig till ett bakvänt C och sedan i åtskilliga böjningar, till dess den slog ut i ett fullkomligt norrsken."

1754 - Kopparbergs län

"Den 1 Jan, den 19 och 20 Feb syntes i luften liksom eldkulor. De der creverade och bredde sig om natten emellan O.N O och V.N.V."

1755 - Västernorrlands län

"Ett phenomen syns Michelsmessodagen i Sollefteå som en fullmåne helt klart och ljusst samt gaf sådant sken, att husen upplystes som det varit dag, förlorades efter en minut och i dess ställe blef hela fästet rödt som blod, vilket varade i fyra minuter. Luften var klar och starkt västanvänder rådde, skenet syntes i nordost."

1757 - Blekinge län

"Från Runnaby i Medelsta Härad berättas, att den 21 okt. kl 6 till 7 om aftonen, syntes på himmelen en förundersam eldkula, som upptändes i nordost och hade sin fart till sydvest, varandes i omkrets så stor som en fullmåne, af vilkens skyndsamma lopp, efterlämnades en eldstrimma och änteligen efter 2:ne minuter kreverade, hvarpå sedan hördes ett häftigt susande i luften, och ett temmeligt starkt åskedunder i sydvest."

Hallands län

"I Remmeslöfs pastorat d. 1 nov. kl 7 om aftonen observerades ett starkt blixtrande, till färgen mera rödgult än ljungelden, som gått hastigt öfer, utan dunder före eller efteråt; samma blixtrande eller starka sken iti sydvest är även observerat i Eldsberg och annorstädes i 2 a 3 minuter och har uti ett tjockt mörker för och efter förekommit dem, som då färdats ganska sällsynt."

1758 - Hallands län

"I Skurups pastorat är den 23 sept. om aftonen synt i luften en eldkula, något blekaktig och till ett klots storlek, gående från sydost till sydvest, och är samma eldkula på flere ställen utmed sjökanten observerad."

1759 - Kronobergs län

"If från Nås berättas, att den 15 feb. emellan klockan 6 och 7 em. syntes en eldkula i luften med starkt sken och som till slut gaf en stark smäll."

Norrbottens län

"Luleå. Natten emellan den 20 och 21 mars hördes i Degersälls by och Råneå socken ett starkt dån i luften, såsom af en häftig ström, som efter trovärdigts folks berättelse varade i en och en halv minut hvarunder fönstren skallrade och husen darrade. I sydsydost syntes en lång eldstrimma, hvartutur utbrast ett eldklot, så stort som den största kanonkula, hvilken i flykten under en stark knall som af ett stort styckeskott sönderbrast i små stycken, som syntes falla neder på jorden, dock utan att därefter kunde förmärkas någon verkan. Himmelen var under allt detta klar och stilla väder rådde, men dagen därpå blef en häftig storm med ymmigt snöfall."

1763 - Kalmar län

"Före julhelgen syntes vid Locknevid ett meteoron kl. 11 på natten liksom en eldkula stor som månen, kommande från nordost och gående helt sakta åt sydvest, hvilken lemnade i husen ett klart sken, och då hon kom emot horisonten kreverade som en raket."

1765 - Norrbottens län

"Arjeplog. Den 9 nov. kl 9.20 em. syntes i luften ett sken som hastigt lyste till och sedan blev ständande i nordn på himmelen vid pass 1/8 timma, likt en brinnande kula, som under stillastående på tvenne ändar gent emot hvarandra spetsades till likhet af tvenne svärds klingor med uddar ifrån hvarandra, något tjocke der de stöta tillsammans."

1778 - Åbo stift

"Ifrån Kangasala berättas, att den 23 jan. efter solens nedergång, syntes en eldkula af en tallriks diameter, farande från sydväst till nordväst med en blekare svans, något längre än kulans diameter, hvilken sedan syntes springa söndagser med stark knall. Kölden har under denna tiden både före och efter varit stark och bister."

1779 - Skara stift

"Den 24 aug. kl. vid 11 fm hördes 2-3 minuter såsom från de flesta prosterier inberättat blifvit, en stark smäll och dån i luften, och under klar himmel, och en eldkula dervid syntes sönderbrista i luften. Varvid från Vinköls prosteri anfördes, att omkring den 11 juli förutgående har en svart fläck blifvit under stark solrök observerad gå genom solen från söder till norr, hvilken fläck man tror varit denna luftkula, som sig till den 24 aug i luften uppehållit och då med ofannämnda buller creverat."

1783 - Västerås stift

"Natten emellan den 19 - 20 dec. har på flere ställen blifvit seddt ett eldliknande regn, hvilket lyst som eldgnistor äfven något litet sedan de nedfallit, men vid påtagandet varit kallt och vått."

1784 - Åbo stift

"Den 28 nov. då det varit både mörkt och mulet mellan kl. 9 och 10 ef.m., har öfver Uleåborgs stad visat sig i luften ett luftsken, liknande en eldkula af c:a 1 alns diameter, som sedan extenderat sig i form af en rät linie, avancerat småningom åt nordost och sedan hastigt försvunnit."

1792 - Växjö stift, Konga kontrakt

"I Elmeboda socken skall vid kornskördstiden om natten hafva syntes ett slags komet, hvaraf folket blifvit skrämde och lupit hem. Man vet icke, att detta fenomen har blifvit seddt på flere ställen."

1796 - Kalmar stift, Södra Møre härad

"I Araby socken har i september en stor eldkula syntes i luften sväfvande ifrån väster till öster, kl. emellan 4 och 5 om morgonen."

1842 - Kopparbergs län

"Det förtjenar anmärkas ett fenomen, som under julnatten emellan 2 och 3 varseblefs i Mora och Älfdalen, dock med olika iakttagelser. På några ställen förmärktes 2 starka slag, likt åska, hvarpå följde en blix, som upplyste vidt omkring: på andra ställen blef man varse likasom en eldkula med en eldvast efter sig fara fräsande genom luften och som gjorde så ljusst, att de, som åkte till julottan, kunde tydligt urskilja nästan alla föremål omkring sig: på andra åter kändes skakningar i husen."

1856 - Södermanlands län

"Fredagen den 19 dec. kl. 7 på morgonen observerades inom Julita socken vid klar himmel en eldkula af fullmånens skenbara storlek med en glans, så att ögat deraf bländades. Meteoren lyste med himmelsblå färg, kom från väster och sväfvade rakt mot öster, utslocknade vid 45 graders vinkel spridande det praktfullaste regn af brandgula och eldröda gnistor."

1857 - Stockholms län, Öregrunds stad

"Den 8 april kl. 6,50 f.m. hördes i Öregrund och hela trakten deromkring en särdeles väldig knall i luften, åtföljt af ett doft, en hel minuts ihållande brusande, såsom af ett starkt och stort vattenfall. Ljudet af detta brusande gick från öster till väster. Fenomenet hvarken föregicks eller efterföljdes af någon här synlig blix. Luften var klar med mild temperatur. Såsom ett bevis på knallens väldighet må anföras, att personer, som voro sysselsatta med arbete i stadens hamn och i hamnen på andra sidan af det 1/8 mil breda sundet, i sin häpnad trodde, att isen brast under

deras fötter."

1852 - Uppsala län

"Natten mellan den 22 och den 23 okt. från kl. 2 - 4 på morgonen, visade sig i grannskapet af Morkarla kyrka ett från marken uppstigande, starkt flämtande ljus som, småningom stigande högt i öster och dragande sig något åt söder, antog en rundformig skepnad, i storlek af en mindre tallrik, gifvande stundom ett så starkt sken, att det knappast kunde tålas för ögat, stundom åter öfverdrogs det likasom af moln och omgafs då af en gård, såsom den understundom synes kring månen: stundom syntes ock från fenomenets norra kant utgå gnistor, icke olika hvad man varseblifver vid påfyrandet af nya kol i en smedjehärd. På detta sätt med korta uppehåll växlande omkring 2 tim. aftog och försvann fenomenet i sydostlig riktning, utan att dervid märktes någon knall eller crevering."

Med dessa axplock vilkas trovärdighet icke lär ha kunnat påverkats av någon som helst "tefatspsykos", vill jag avsluta med en annan märklig företeelse, ehuru av helt annorlunda art, vars rubricering jag överlåter åt läsaren.

1759 - Västerbottens län, Löfånger

"Sedan ett ryckte uppkommit om någon ovanlig och sällsam syn, som sig den 1 juli detta år bittida morgonen skall hafva tilldragit på Ostviksfjärden, vid pass 1 1/2 mil norrut ifrån Skellefteå kyrka, ut från gästgivaregården Fråstkåge, har man gjort sig härom noga underrättad och fått följande säkra berättelse. Då uppå förenämnde dag fyra manspersoner, hvaribland en är en besuten bonde i Fråstkåge by, tvenne fullvuxne drängar och en gosse om 15 års ålder, voro på hemfärden ifrån sine fiskebragder och nalkades förenämnde bys sjöbodan, blefvo de något efter solens uppgång, som här på orten den årstiden sker strax efter kl. 1 om morgonen, utpå Ostviksfjärden, som stöter till hafssjön, varse en myckenhet folk, gående norrifrån öfver samma fjärd på vattnet, tagande leden vidare öfver Fråstkågefjärden söderut genom Stora Hällsundet inpå Storkågefjärden, --- då det för det mellankommande landet ej vidare kunde af desse synas. Deras tåg begyntes på det sättet, att först kom en man gåendes helt fort och hastigt, derpå en annan likaledes, som följde honom efter. Derpå kommo tre personer gående i bredd eller rätt led. Derefter kom en liten tropp, som gick i räta leder, hvarpå kom treppetals en sådan myckenhet, som ej stod att räkna. Somliga troppar gingo helt hastigt, en del stante och stod stundom stilla. Somliga gingo i räta leder, men somliga utan märkelig ordning. Ehuru alle desse så väl syntes, att man ögonskenligen märkte deras gestalt, kunde man dock ej alldeles skönja deras egentliga anseende och hy, men väl att de alle voro klädda som manspersoner, gingo utan gevär, ledige och löse, då kläderna fläktade som på folk vilke äro i full gång. En af detta folket syntes löpa fram och tillbaka, stundom så hastigt att vattnet stänkte kring honom, och tycktes som hade han haft uppseende på desse marcher. En gång stupade han så, att vattnet yrde, men kom strax upp igen. En annan sank hastigt ned i vattnet, utan att man vidare såg honom uppkomma. Allt detta åskådades, innan förenämnda personer hunno med båten i land, som den stund sedan, medan båten uppdroges, noten upphängdes och de tagit i förvar sina fångna fiskar. Hvaruppå desse åskådare gingo sin väg, utan att afbida slutet af denna folkmarck, men så länge de sågo utåt sjön, sågo de ingen ända på de inpå fjärden ankommande, som dels gingo, dels stodo stilla, allt i hopar och allt manfolk."

Ivar Pahlsson.

*Utgiven i bokform: Sällsamma "Händelser i Sverige med Finland åren 1821 - 1859", ur "Uppgifter af prästerskapet", nedtecknade av Elis Sidenblad. P.A. Norstedt & Söner, 1908.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Phobos ändrar bana. forts. från sid. 95
vore utsatt för endast Mars attraktion

Astronomerna diskuterar också huruvida Phobos kan vara en artificiell satellit.

I sin bok 'My contact With Flying Saucers' talar Dino Kraspedon om sin kontakt
forts. sid. 105

Phobos ändrar bana

med en rymdman från en av Jupiters satelliter. Rymdmannen säger: En av Mars satelliter kommer att slitas ur sin bana och kastas ut i rymden. Som den är en relativt tät kropp kommer den att dragas mot solsystemets centrum snarare än att repelleras utåt. Dess bana blir sådan att den kan bli en satellit till Jorden.

Allting beror på dess rörelseriktning när den når kontakt med Jorden. Om rörelsen blir motsatt Jordens rotationsriktning, kommer den chock som uppstår vid kontakten med Jordens eteriska hölje att slå den i bitar - om den kommer in med rotationsriktningen kommer satelliten att gå in i en bana runt Jorden.

I det förstnämnda fallet kommer Jorden inte att drabbas vid sammanstötningen, eftersom det eteriska höljet skyddar planeten. Enligt våra beräkningar, säger rymdmannen, kommer en skur av klippstycken att bli allt som når planetens yta, huvudsakligen i södra Europa och Nordafrika, Mindre Asien, norra delen av Sydamerika och södra delen av Nordamerika. Sammanstötningen slår sönder den nu så vackra marsianska satelliten i småstenar vägande omkring 25 kg styck, vilka åstadkommer förödelse i dessa områden. Efter detta kommer allting att bli normalt igen och vi kommer att ha en ny himmel att färdas i och en ny Jord.

Mannen från Jupiter säger också att Jordens måne kommer att vandra ur sin nuvarande bana och bli en självständig planet, att Pluto kommer att försvinna från vårt solsystem, att planeternas nuvarande banor kommer att ändras och att vi skall få två solar.

*Neville Spearman Ltd, 112 Witfield Street, London W 1. 1959. 16 sh. net.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

ESP
""""

En amerikansk forskare vid Oxford, Stephen Abrams, leder en serie experiment vilka han tror bekräftar hans teori att den mänskliga hjärnan är i stånd att överföra meddelanden till andra hjärnor oberoende av avstånd.

Abrams besökte nyligen Sovjet och vid återkomsten berättade han att ryssarna har bevis för att hjärnan utsänder elektro-magnetiska vågor på våglängden två millimeter.

Ehuru tidigare experiment indikerat att telepati synes gå utanför tid och rum, tycks Abrams tro att hans experiment, som upptagits på stereotape och kontrollerats i computers, är mera vetenskapliga än tidigare arbeten.

"Vad vi gjort bevisar att ESP eller telepati, i en icke-vetenskaplig mening, kanske icke är avstånds begränsad," säger han.

"Denna forskning kan väl tänkas avslöja nya principer i den mänskliga hjärnans funktion och bli till hjälp inom psykologi och neurologi."

"En interkontinental mental missil? Ja, jag tror det. Krusse till Kennedy till Macmillan? Det är någonting för framtiden."

Fate sept. 62

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

MEDVERKA I ToR - sänd bidragen snarast --- ju förr kommer nästa nummer ut!